

Dosarul nr. 1ra-1692/22
(1-20040788-01-1ra-16122022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 noiembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:
președinte
judecători

Anatolie Țurcan
Boris Talpă
Ghenadie Eremciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei, în interesele inculpatului Vrabie Sergiu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Vrabie Sergiu XXXX, născut la XXXXX,
originar din XXXXXX

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 27.03.2020 – 13.04.2022;

Instanța de apel: 27.05.2022 – 04.10.2022;

Instanța de recurs: 16.12.2022 – 22.11.2023;

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 13 aprilie 2022, Vrabie Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, într-un penitenciar de tip semiînchis. S-a dispus încasarea în mod solidar din contul inculpaților Stici Leonid și Vrabie Sergiu în beneficiul SRL ”Glamis” a sumei de 1.848,50 lei, cu titlu de prejudiciu cauzat prin infracțiune.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Stici Leonid, însă în privința lui

hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru pronunțarea sentinței, instanța de fond a constatat că, la data de 02.11.2019, în intervalul de timp de la ora 16:00 până la ora 17:00, Stici Leonid, acționând împreună și de comun acord cu Vrabie Sergiu, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin acces liber, au sustras pe ascuns din magazinul ”Darwin”, ce aparține SRL „Glamis”, amplasat pe str. A. Russo 1/1 din mun. Chișinău următoarele bunuri: un „Earphones Bluetooth JBL Everest 110 Silver” la preț de 1.122,65 lei; un „Charging stasion 5200 mAh Inesto Pink”, la preț de 146,96 lei; o boxă portabilă „Bluetooth Sony SRX-X Black”, la preț de 578,89 lei, iar în total bunuri materiale în sumă totală de 1.848,50 lei, cauzându-i astfel SRL „Glamis”, un prejudiciu material considerabil.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către avocatul Zadorojni Andrei, acționând în interesele inculpatului Vrabie Sergiu, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care inculpatul Vrabie Sergiu să fie achitat, pe motiv că acțiunile acestuia constituie o contravenție.

În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că, instanța de fond a preluat costul bunurilor sustrate din prețurile care sunt indicate de ofițerul de urmărire penală, însă estimarea bănească a prejudiciului nu corespunde realității, deoarece include în sine adăugător TVA și comisionul pentru comercializare – adică și profitul neobținut, fiind încălcată regula, potrivit căreia poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real).

A invocat apelantul că, instanța de fond nu a ținut cont de orientările jurisprudențiale expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor” nr. 23 din 28.06.2004, care reiterează că, trebuie de ținut cont de faptul că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei. Prin urmare, instanța de fond nu a dat apreciere caracterului considerabil al daunei cauzate, dar apărarea a atras atenția instanței asupra faptului că, partea vătămată este persoana juridică și, așa cum rezultă din informația oficială (extrasul fiind anexat la materialele cauzei), despre situația financiară la momentul comiterii așa numitei infracțiuni, SRL „Glamis” avea venituri anuale (rulaj pentru anul 2019) în jur de 587.000.000 lei. Astfel, că în speță, dauna survenită în urmă sustragerii nu poate fi apreciată ca fiind una considerabilă în coraport cu venitul oficial înregistrat.

Mai invocă apărătorul că, Vrabie Sergiu a sustras doar o boxă portabilă cu sine costul minor, astfel fapta comisă nedepășind nivelul delictului penal, fiind o

contravenție de sustragere în proporții mici din avutul proprietarului. Prin urmare, nu a fost motivată și soluția instanței de fond de încasare în mod solidar de la inculpați a sumei de 1.848,50 lei, care include prețul realizării „Earphones Bluetooth JBL Everest 110 Silver”, „Charging station 5200 mAh Intesto Pink, care au fost sustrate de către Stici Leonid, prețul realizării boxei portabile „Bluetooth Sony SRS-X Black”, sustrate de Vrabie Sergiu, plus TVA și rata de comision a magazinului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04.10.2022, a fost respinsă cererea de apel declarată de către avocatul Zadorojnîi Andrei, în interesele inculpatului Vrabie Sergiu, iar sentința instanței de fond a fost menținută fără modificări.

5. Instanța de apel a stabilit că, vinovăția lui Vrabie Sergiu în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat, se probează prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi: plângerea SRL „Glamis” din 04.12.2019; proces-verbal de ridicare din 04.12.2019, potrivit căruia, a fost ridicat un CD pe care din partea din față este scris cu carioca „furt Darwin”, pe care este înregistrat un fișier, în care se vede momentul sustragerii; procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.12.2019, potrivit căruia, în urma examinării CD-R-ului cu inscripția „Omega” pe care e scris cu carioca „furt Darwin”, pe care este înregistrat 1 fișier video, din care se observă spațiul comercial al magazinului „Darwin” de pe str. A. Russo 1/1, mun. Chișinău, din partea stângă de sus a video se vede timpul când s-a efectuat înregistrarea video 02.11.2019, ora 16:23:20 min., iar în partea dreaptă de jos se vede inscripția „29 22 mi jl cas” de unde se vede cum în spațiu comercial se află două persoane de gen masculin, unul din ei fiind îmbrăcate în căciulă de culoare neagră, scurtă, maiou, pantaloni de tip sport de culoare neagră și adidași de culoare neagră cu talpa de culoare albă, celălalt fiind îmbrăcat în chipiu și scurtă de culoare neagră, blugi de culoare albastru deschis și adidași de culoare albă. Ambii fiind de corpolență slabă înălțimea aproximativ 1,85 m, vizualizând video la 16:24:01 min., se vede cum persoane de gen masculin caracterizată sub nr.1, ia de pe vitrină un bun și îl bagă sub maiou, iar persoana sub nr.2 stă alături și împiedică vizorul de filmare a camerei video, ulterior, aceștia se deplasează în diferite direcții a spațiului comercial, la 16:24:43 min, persoana caracterizată cu nr.1 se apropia din nou de vitrină, de unde din nou sustrage ceva și bagă din nou sub maiou, în timpul respectiv al doilea bărbat stă la spatele acestuia și sustrage o boxă, după care o bagă în buzunar. După care, ambii s-au îndreptat spre ieșire (f.d.26); proces-verbal de examinare a descifrărilor telefonice din 16.03.2020, potrivit căruia, obiectul cercetării îl constituie descifrările ale apelurilor telefonice a companiei SA „Orange”, efectuate de pe telefonul mobil cu numărul cartelei SIM XXXXXXXX și XXXXXXXX, în urma examinării descifrărilor computerizate ale

apelurilor telefonice în regim de intrare-ieșire de pe numerele sus-menționate, se observă că abonații respectivi au comunicat la data de 02.11.2019 la 14:31:42 și 14:37:27, durata convorbirilor fiind de 37 minute și 18 secunde (f.d.85, 86).

Se indică în decizia instanței de apel și că, declarațiile martorilor Juncu Octavian, Starasciuc Vladislav, Raileanu Vitalie, Vasiliev Vladislav indică spre vinovăția inculpatului Vrabie Sergiu, aceștia au indicat că, erau angajații magazinului ”Darwin” și au observat că de pe vitrina magazinului în care activau, lipseau bunurile sustrate, au sesizat managerul magazinului, iar când au primit accesul de a viziona înregistrările video, de pe camerele de supraveghere care erau instalate în magazin, se putea observa cum bunurile respective au fost sustrate de persoane necunoscut lor. Astfel, instanța de apel a notat că, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, a apreciat declarațiile respective ca fiind veridice, utile, pertinente, concludente, care coroborează între ele și care combat alegațiile apărării și indică indubitabil că inculpatul Vrabie Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), d) din Codul penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a notat că, cu referire la prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal, determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „considerabil” sau „neconsiderabil” îi aparține părții vătămate, care după convingerea sa, ținând cont de circumstanțele cărora aceasta le dă apreciere în mod conștient, este în drept să determine valoarea prejudiciului ce i s-a cauzat și, astfel, reținând alegațiile reprezentantului părții vătămate, precum că prejudiciul cauzat este considerabil pentru întreprinderea pe care o reprezintă, având în vedere că se află în proces de insolabilitate.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile apărării precum că, SRL „Glamis” a avut un venit de 587.301.000 lei, iar valoare prejudiciului cauzat de către inculpatul Vrabie Sergiu, raportat la venitul părții vătămate, nu poate fi calificată ca o infracțiune, ci ca o contravenție, notând că, venitul reprezintă sumele obținute de entitatea de afaceri prin operațiunile sale cotidiene, adică din vânzarea de bunuri sau prestarea de servicii către clienți și nu se echivalează cu profitul. Venitul se referă la câștigul financiar al companiei, adică atunci când suma obținută din vânzarea de bunuri depășește suma cheltuită pentru cumpărarea sau producerea de bunuri. Astfel, instanța de apel conchisă că, suma prejudiciului cauzat prin sustragerea bunurilor în valoare de 1.848,50 lei, în condițiile în care, potrivit hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Central din 06.07.2021 (vol. II, f.d.48), în privința SRL „Glamis” a fost intentat procesul de insolabilitate – poate fi calificată ca daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a apreciat critic argumentele apărării, precum că, în privința inculpatului Vrabie Sergiu lipsește semnul calificativ „săvârșirea furtului de două sau mai multe persoane”, întrucât, potrivit practicii judiciare constante, sustragerea se consideră săvârșită de două sau mai multe persoane atât în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat în comun doi sau mai mulți autori fără o înțelegere prealabilă între ei, cât și în cazul în care la săvârșirea sustragerii au participat două sau mai multe persoane care s-au înțeles în prealabil despre săvârșirea comună a sustragerii, însă, acest fapt nu influențează asupra calificării sustragerii, săvârșite de două sau mai multe persoane, dar trebuie luat în considerație la individualizarea pedepsei, or, inculpații au acționat de comun acord, fapt confirmat prin înregistrările video, din care rezultă că inculpații se acopereau unul pe altul, împiedicând vizorul de filmare a camerei video asigurând astfel modul ascuns al furtului fără însă a deconspira unul pe altul, ceea ce denotă existența acordului comun.

A reținut instanța de apel că, sub aspectul laturii subiective, infracțiunea incriminată caracterizându-se prin intenția directă, care a fost probată prin înregistrarea video, cercetată prin procesul-verbal din 11.12.2019, cât și prin declarațiile inculpatului Stici Leonid. Prin urmare, instanța de apel a reținut că fapta inculpaților întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, faptă prejudiciabilă, pasibilă de răspundere penală.

6. Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 04.10.2022, avocatul Zadorojnîi Andrei, acționând în interesele inculpatului Vrabie Sergiu a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Vrabie Sergiu să fie achitat pe capetele acuzațiilor în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, deoarece fapta constituie o contravenție și nu întrunește elementele infracțiunii.

Consideră recurentul că, instanța de apel a analizat superficial circumstanțele cauzei și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel. Hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul.

Consideră apărarea că, atât instanța de fond, cât și cea de apel, în mod greșit l-au condamnat pe Vrabie Sergiu, întrucât, nu s-a demonstrat vinovăția acestuia, iar instanțele ierarhic inferioare nu au motivat respingerea alegerii apărării, precum că cei doi inculpați nu au acționat de comun acord.

Indică apărarea că, instanțele ierarhic inferioare au apreciat în mod greșit probele, precum și nu au fost indicate semnele constitutive a încadrării juridice a acțiunilor inculpaților, prin prisma laturii subiective, ne fiind analizată încadrarea formulată în actul de învinuire și corespunderea formulării din actul de învinuire a

semnelor calificative a componentei de infracțiune, prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, astfel fiind încălcat principiul prezumției nevinovăției.

7. Examinând admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Zadorojni Andrei, care a acționat în interesele inculpatului Vrabie Sergiu, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs în termen.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, un complet din 3 judecători declară inadmisibil recursul dacă recursul este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 427 invocate în recurs.

Sub acest aspect se reține că, recursul declarat este fondat pe temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală (redacția Legii 66 din 05.04.2012 în vigoare din 27.10.2012), potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, precum și cazurile când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmarea, nefiind stabilite, concretizate și motivate presupusele erori, iar instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1); 417 alin. (1) pct. 8); 419 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs constată că argumentele recursului apărării se concentrează asupra dezacordului cu pedeapsa aplicată, care, în opinia recurentului, a fost aplicată în mod greșit inculpatului Vrabie Sergiu, implicit, în opinia recurentului, fiind necesară achitare acestuia, întrucât, fapta săvârșită de către acesta, constituie o contravenție de fapt.

Așadar, cu referire la criticile invocate de avocatul inculpatului Vrabie Sergiu, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, completul de judecată le apreciază ca fiind neîntemeiate, deoarece, verificând minuțios decizia recurată, în raport cu argumentele invocate în apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a

recursului în sensul formulat.

În acest sens, instanța de recurs menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Subsecvent, reieșind din esența criticilor invocate de către apărare, completul de judecată reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Vrabie Sergiu în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că, probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

În acest context, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a codului penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Astfel, se reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând soluția instanței de apel, completul de judecată notează că aceasta în

mod corect a menținut sentința instanței de fond, de condamnare a inculpatului Vrabie Sergiu în baza art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

În prezenta speță, instanța de recurs consideră că nu și-au găsit confirmarea criticile recurentului vis-a-vis de pedeapsa aplicată inculpatului, deoarece instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor articolelor 6, 7, 61, 75-78 Cod penal.

Astfel, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale faptelor și personalitatea inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare în termenii specificați în dispozitivul deciziei.

În acest sens se consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului Vrabie Sergiu este corectă, echitabilă și proporțională faptei comise, ținându-se cont de scopul pedepsei penale. Pedeapsa aplicată corespunde gradului prejudiciabil și de pericol social, circumstanțelor comiterii infracțiunii, atitudinii inculpatului față de cele întâmplate și conștientizarea pericolului crimei săvârșite.

Instanța de recurs notează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite, suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia actului contestat. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

Într-o altă ordine de idei, cu referire la argumentul apărării privind *încadrarea*

greșită a faptei săvârșite, completul de judecată enunță că, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Vrabie Sergiu, astfel corect concluzionând că în acțiunile acestuia sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, motivare pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece motivarea și soluția instanței de apel sunt pe deplin conforme circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Astfel, completul de judecată conchide că, temeuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță.

10. Ținând cont de cele constatate supra, instanța de recurs conchide că erorile invocate în recurs, nu și-au găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul Zadorojnîi Andrei, în interesele inculpatului Vrabie Sergiu, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui Vrabie Sergiu, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Anatolie Țurcan

Judecător

Boris Talpă

Judecător

Ghenadie Eremciuc